

True Crime

To personer på scenen, et ”podcastmiljø”

Person 1: Velkommen til vores lille podcast, om helt almindelige mennesker

Person 2: Lige en rettelse fra podcasten i sidste uge. Der er flere der har spurgt hvem ham podcasten (pot-Carsten) er, og om man kan købe hans pot igennem os. Det kan man ikke, det må I selv rode med

Person 1: True Crime genren er blevet så populær, at selv det mindste cykeltyveri er blevet beskrevet, derfor har vi beholdt navnet, for at få opmærksomhed, men ændret indholdet

Person 2: Vi fortæller om dagligdagens små helte i stedet for, og i dag hylder vi Bettina, der bor lidt uden for Tørring

Person 1: Bettina hedder ikke Bettina i virkeligheden, han hedder Kurt, men vi kender hans rigtige identitet

Person 2: Det er sommeren 1998, nærmere bestemt d. 12. april, og Kurt, sludder, Bettina har taget en fridag, som en pludselig indskydelse – eller var det?

Person 1: Måske var det forsynet der hjalp på vej, hvem ved. Det kan også være Bettinas trang til at se naboen knokle med at bygge et hønsehus, der holdt ham hjemme

Person 2: Bettina havde indtaget havestolen, sammen med en kasse Slots øl, og morede sig storartet over naboens anstrengelser.

Person 1: Som den gode nabo Bettina er, har han ikke tilbudt at hjælpe, da han fra sig selv ved, at den slags vil man helst selv pusle med

Person 2: Lettere skuffet, men dog godt underholdt, indser Bettina sidst på eftermiddagen, at der ikke er indtruffet de forventede uheld og fejl ved byggeriet af hønsehuset. Hønsehuset er stort set færdigt, og ligner endda et nogenlunde forsvarligt skur at holde dyr i.

Person 1: Det er tydeligt for Bettina, der er tømrer, at der er tale om et hæderligt stykke middelmådigt arbejde, og at naboen end ikke har fået en splint i fingeren under arbejdet, og hønsene sikkert kommer til at trives der

Person 2: Så er det katastrofen indtræffer. Naboen har lagt tagpap på, og skal til at slå det fast med søm. Allerede da hammeren rammer det første søm, kan Bettina høre at det er helt galt. ”Det der, det er et ikke et tagpapsøm” når Bettina at tænke, men der er skaden allerede sket

Person 1: Bettina får kæmpet sig op af havestolen, råbende af sine rygerlungers begrænsede kraft ”STOOOOP!!!” Heldigvis ser naboen op, lige inden han skal til at slå næste søm i

Person 2: Storsvedende og prustende, kommer Bettina brasende igennem rækværket ind til naboen ”Stop Poul, for satan, du må ikke bruge dykkere til tagpap, du får aldrig lortet tæt. Inden dine høns når at lægge en eneste æg, så er taget rådnet væk

Person 1: ”Jamen, det var de søm de anbefalede i byggemarkedet”, udbryder den chokerede nabo, der er tydeligt rystet over de knap 150kg mandsperson der uventet står i haven

Person 2: ”Byggemarked!!!” vrænger Bettina. ”Hvad ved de om den slags?” Herefter kaster Bettina sig ud i en længere forklaring om forskelle på søm, og efter 2 timer, opgiver naboen håbet om, at Bettina går ind til sig selv igen

Person 1: Naboen forsøger at slippe af med Bettina, ved at indskyde, at han hellere må få hentet tagpapsøm inden byggemarkedet lukker. Det vil Bettina ikke høre på, for han har blyholdige, uranbestrålede og kviksølvbelagte tagpapsøm liggende, og de er af god kvalitet, fra den gang man lavede tingene ordentligt

Person 2: Ja, og inden politikerne begyndte på alle deres tåbelige ideer om hvad der er godt for miljøet. Siden bly og kviksølv blev forbudt, ruster søm væk på ingen tid, påstår Bettina

Person 1: da dagen går på hæld, er hønsehuset endelig færdigt, og de mange tagpapsøm stråler som små grønne sole, takket være uranen. Der er ingen tvivl om, at taget nok skal holde tæt de næste mange år, undtaget det sted hvor naboen uforvarende brugte et forkert søm

Person 2: Takket være Bettinas årvågenhed og hurtige indgriben, blev hønsehuset reddet. Endnu et eksempel på dagligdagens oversete helte, og det overskygger klart den mærkelige smag som æggene fra lettere deforme høns i skuret lagde

Person 1: Hvor står vi så i dag? Hønsehuset står der den dag i dag, og taget er stadig tæt, om end der anes en lille utæthed hvor det første søm sidder. Det er ganske rigtigt begyndt at se lidt rustent ud. Tagpapsømmene gløder stadig lige meget.

Person 2: Naboen er i mellemtiden død og fuglene fløjet fra reden. Det skal man nu ikke vande høns over, for der er flyttet en lille familie med to små børn ind. Hønsehuset er omdannet til legehuse, som børnene flittigt benytter

Person 1: Det er tydeligt at se, at politikerne skal lade være med at blande sig i hvilke materialer der benyttes til byggeri, for det der nu er et legehuse, ser ud til at kunne holde mange år endnu, og børnene har ikke taget skade af at lege der, dog skeler den yngste en smule på det midterste øje og den ældste kan høre flagermus, men skyldes sikkert at de spille så meget computer

Person 2: Det var alt for i dag, vi er tilbage i næste uge med et nyt afsnit om hverdagens helte, hvor vi skal høre hvordan festen blev reddet, da Henrik lavede metaamfetamin til julefrokosten.

Søren Elsner Knudsen